

JOSEPH & MICHAEL HAYDN

Violin Concerto No. 4

Concerto for Harpsichord & Viola

Ryo Terakado violin & viola

Noriko Amano harpsichord & direction

Pearls in Baroque Chamber Orchestra

▲ Coverfoto. © Eigen foto

Zwierige gedrevenheid in muziek van de gebroeders Haydn

LUISTER MEE De vioolconcerten van Franz Joseph Haydn zitten nog steeds in het verdomhoekje. Maar waarom worden ze eigenlijk zo weinig geprogrammeerd en beluisterd? Is het drietal overgeleverde stukken soms niet virtuoos genoeg? En wat horen we nu eigenlijk van Johann Michael, de jongste broer van Joseph en intieme vriend van Mozart? Het nieuwe album van Pearls of Baroque Chamber Orchestra op Challenge Classics toont aan dat het anders moet en stimuleert om verder op ontdekkingsreis te gaan.

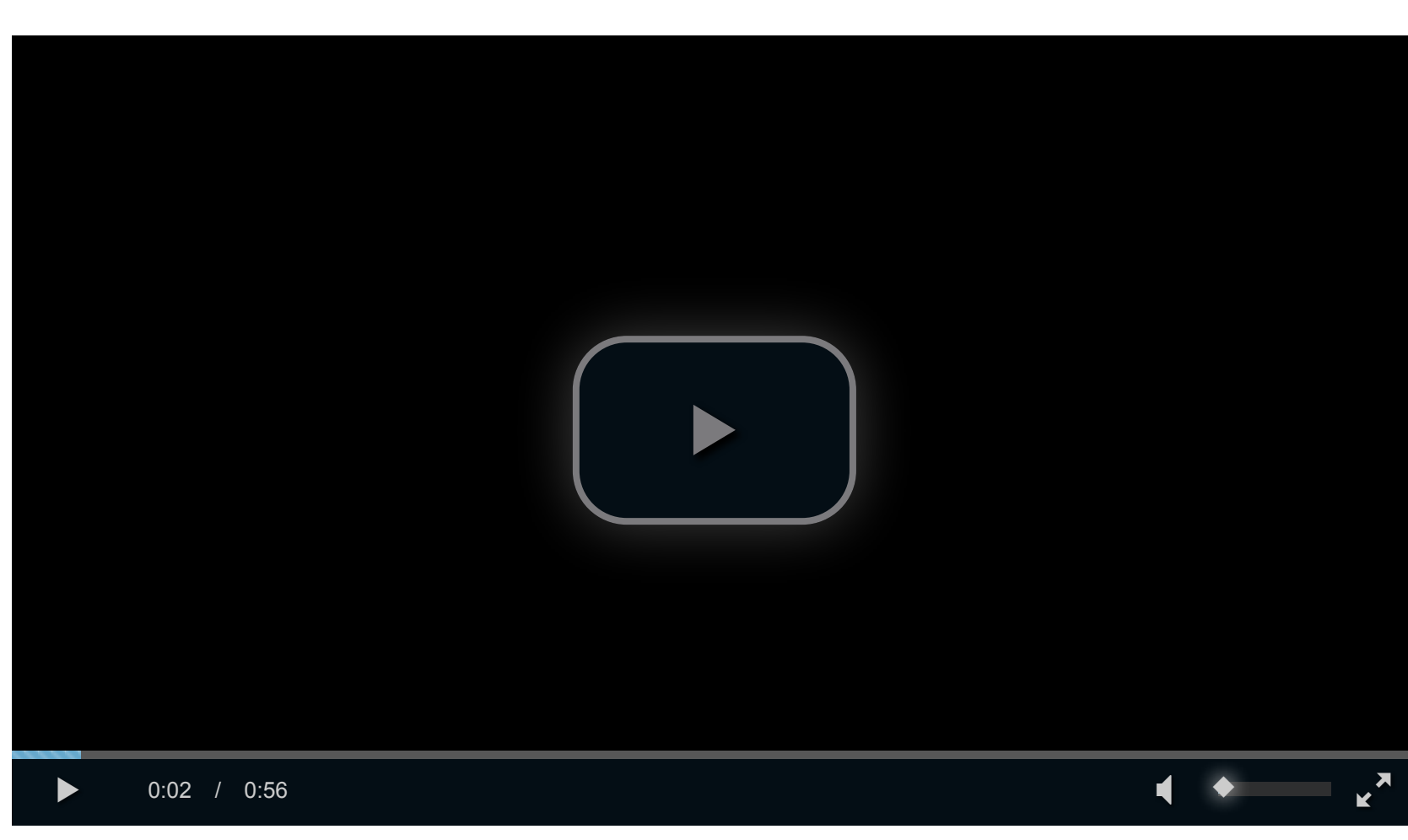
Maarten-Jan Dongelmans 14-02-24, 09:01 Laatste update: 14-02-24, 12:54

0 REACTIES

De hoofdrollen zijn weggelegd voor Ryo Terakado (geboren in Bolivia) op viool en altviool en klavecijniste (tevens muzikaal leidster) Noriko Amano. De eerste studeerde bij Sigiswald Kuijken in Den Haag. Tegenwoordig is hij onder meer concertmeester van het bekende Bach Collegium Japan.

Het klappen van de zweep

Er moeten ooit vier vioolconcerten van Joseph Haydn zijn geweest. Het tweede is echter zoek. Het *Vierde vioolconcert in G* schrijft hij als kapelmeester van de Esterházy's in 1769. Haydn is dan al 37 jaar en kent het klappen van de zweep.

Het concert is afgezien van de finale technisch niet al te veeleisend maar weet de viool wel op haar voordeligst te presenteren. Dat wil zeggen dat er volop genoten kan worden van elegante melodieën, parelende loopjes en zangerige passages. Verstillend gaat hand in hand met onverbloemd speelplezier.

Schitterend vastgelegd

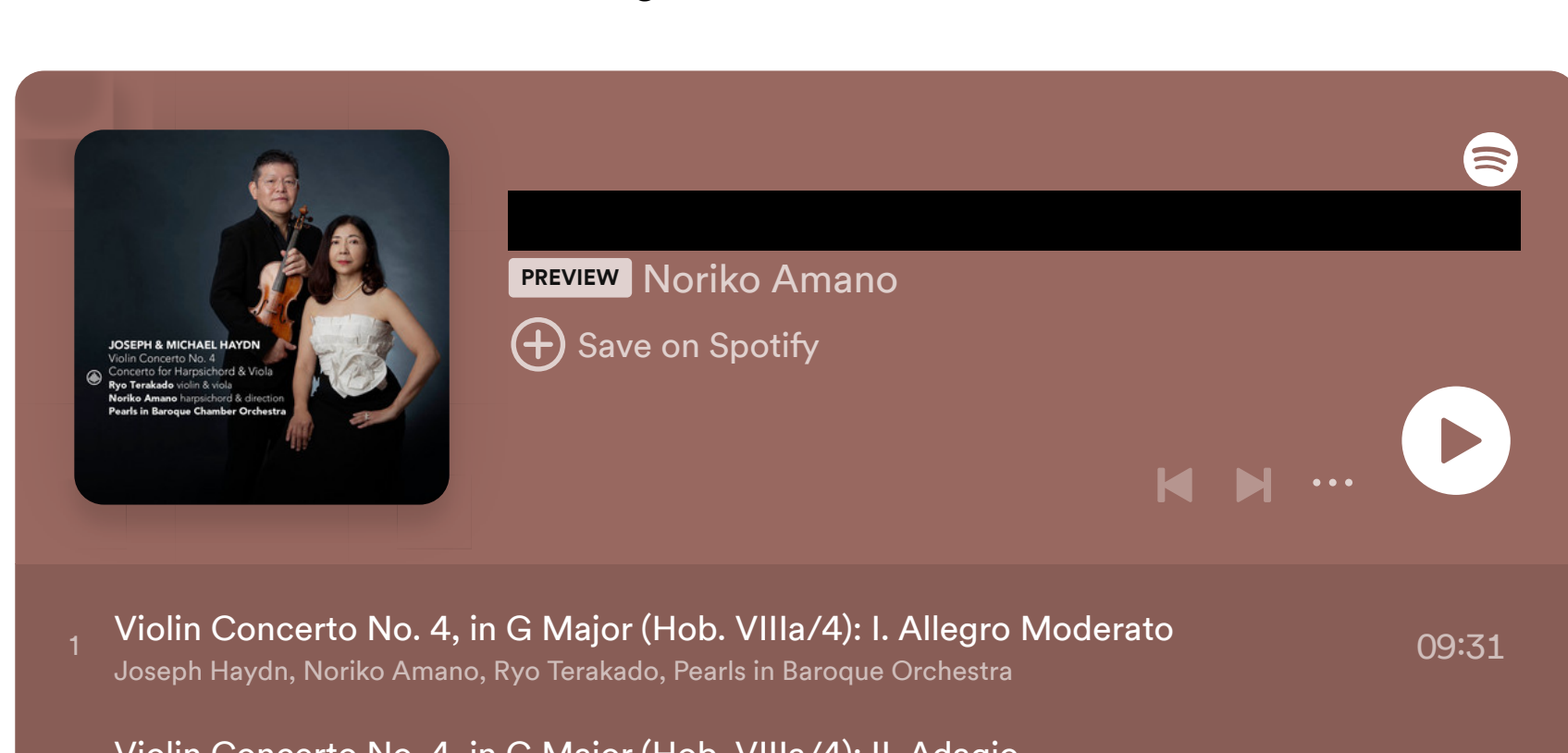
Vooral dat laatste is evident, zowel bij Terakado als zijn begeleiders. De spelers geven de zwierigheid van Haydn's werk het volle pond. De doorzichtigheid van klank is daarbij schitterend vastgelegd door opnametechnicus Guido Tichelman die de toch wat ruime akoestiek van de Doopsgezinde kerk in Haarlem uitstekend in de hand weet te houden.

Wat ook fijn is? De solist speelt zijn eigen cadensen. Stijlbewust en expressief. In het tweede deel versmelten soloviool, strijkers en klavecimbel tot een breeduit zingende eenheid. Muziek om bij weg te dromen. Het finale Allegro verrast onder meer door musetteachtige motieven.

Tintelend geluid

Het *Concert voor klavecimbel en altviool in C* van de jongste Haydn ken ik in de bezetting voor orgel en altviool. De versie voor klavecimbel voldoet prima en is zelfs wat sprankelender. Het dankbaar geschreven stuk ontstond tussen 1757 en 1762 toen Michael in dienst was van de bisschop van Grosswardein (tegenwoordig in Roemenië gelegen).

De combinatie van altviool en klavecimbel mag dan in de late barok ongebruikelijk zijn, zij werkt wél. De twee instrumenten smelten prachtig samen. De behoorlijk prominent opgenomen warme en sonore klank van de viola zorgt bovendien voor een charmante melancholieke touch. Een mooi contrast ook met het tintelende geluid van het klavier.

Érg snel afgelopen

Hulde tot slot voor het virtueuze aandeel van Noriko Amano, de Japanse klavecijniste die in 2019 Pearls of Baroque Chamber Orchestra oprichtte. Dit klasse ensemble is regelmatig in het Amsterdamse Concertgebouw te horen.

Amano's aanpak staat voor een forse portie brille en pittige gedrevenheid.

Luister maar naar het Prestissimo, de laatste track van dit album.

Adembenemend! Geen minpuntje dan? Jawel: met 51 minuten is deze cd wel érg snel afgelopen.

Maarten-Jan Dongelmans

Historicus, dirigent en journalist
Maarten-Jan Dongelmans schrijft twee keer per week zijn rubriek 'Luister mee'.
Daarin recenseert hij klassieke Blu-rays, dvd's en cd's. De honderdste bespreking verscheen op 21 maart 2018.

Lees hier zijn eerdere recensies

